

عنوان مقاله:

عشق و زندان در آثار بزرگ علوی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علی جعفر جعفر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آثار علوی نمایان گر تلاشی انسانی برای دستیابی به آزادی از زندان و شرح رنج پیوسته یی است که در برخورد با موانع برای انسان به وجود می آید. بزرگ علوی پایهگذار «ادبیات زندان» دانسته می شود و در آثار او همه جا دیوار ورنج و مرگ و زندان و درگیری است ولی علوی، در ژرفای دل به طلوع مجدد خورشید زندگانی و آزادی باور دارد. علوی می کوشد اثبات کند که بدون موتور عشق، هیچگونه حرکت و جنبشی کامل و بی نقص نخواهد بود. آن-هایی که در کار مبارزه و سیاست هستند، باید خود را از تنور عشق گرم سازند تا در سرمای خندان اجتماع خودن فسرند. در اندیشه ی بزرگ علوی، عشق از جایگاه ویژه یی برخوردار است. تا آنجا که با حذف آن زندگی، مبارزه، تلاش و فعالیت های انسان همگی رنگ می بازد، معنای خود را از دست خواهند داد

کلمات کلیدی:

زندان، عشق، بزرگ علوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533205>

